skiptir e-n veg til, it turns out, comes to pass (þannig skipti til sem úlíkligra mundi þykkja); s. um e-u, to change; s. um trúnaði sínum, to go over to the other side; s. um e-t, to change (s. um bústað, lánardróttna, nafn); s. um, to come to a crisis, turn one way or other (skjótt mun um s.); s. e-u við e-n, to exchange with one another (s. höggum við e-n); s. orðum við en, to bandy words with one; s. ríki við e-n, to share the kingdom with (sá hann engan annan sinn kost en s. ríki við Harald); (7) refl., skiptast, to divide themselves, disperse (skiptust þeir, snøru sumir norðr); to change (þá skiptust tungur á Englandi, er Vilhjálmr bastarðr vann England); recipr., skiptast e-u við, to make an exchange; s. gjöfum (höggum) við, to exchange presents (blows); s. við um róðr, to row by turns.

SKIP-TAKA, f. the seizing of a ship; -TAPI, m. loss of a ship (at sea).

SKIPTI, n. (1) division, distribution sharing (þér hafit land lítit, en erut margir til skiptis); (2) change (mörgum þótti þetta s. mjök í móti skapi); (3) shift (þat munu Danir kalla betra s. at drepa heldr víking norrænan en bróðurson sinn danskan); (4) plur. dealings, transactions, disputes, fights (þau ein s. munu vit eiga, at þér mun eigi betr gegna).

SKIPTI-LIGR, a. (1) changeable; (2) divisible.

SKIPTING, f. (1) division; (2) change.

SKIPTINGR, m. (1) changeling; (2) idiot (inn mesti s. ok afglapi).

SKIPTI-TIUND, f. tithe to be divided into four parts.

SKIP-TJÓN, n. = -tapi; -TOLLR, m. ship's toll; -TÖTURR, m. hulk.

SKIPU-LIGA, adv., -LIGR, a. orderly.

SKIP-VERÐ, n. ship's price; -VERI, m. one of the crew; plur., -verjar, the crew; -VIÐR, m. a ship's timbers; -VIST, f. the being one of the crew.

SKIRPA (-PTA, -PT), v., see 'skyrpa'.

SKIRRA (-ĐA, -ĐR), v. (1) to frighten (cf. 'skjarr'), with acc.; (2) to prevent, avert, with dat. (s. vandræðum); (3) refl., skirrast e-t, við e-t, to shrink from, shun.

skitinn, pp. dirty (skitnir ok fúnir klæðaleppar).

skí, n. jugglery, legerdemain.

SKÍÐ, n. (1) billet of wood, firewood (kljúfa s.); (2) esp. pl., long snowshoes, 'ski' (fara, renna, skriða, kunna á skíðum).

SKÍÐ, n. lintel; hurð vár á skíði, the door was shut.

SKÍÐA, f. piece of split wood, billet, stick, = skíð 1 (klauf hann þar Þór í skíður einar ok lagði síðan í eld).

SKÍÐA-FANG, n. an armful of logs; -FAR, n. going or travelling on snow-shoes; -FERÐ, f. going or travelling on snow-shoes; -GEISLI, m. balancing staff used with 'ski'; -HLAÐI, m. pile of fire-wood.

SKÍÐ-FŒRI, n. (1) surface for snow-shoes (gott -fœri); (2) snow-shoe gear; -FŒRR, a. good at travelling on snow-shoes; -GARÐR, m. wooden palings, wooden fence (Þ. hleypr yfir skíðgarð nökkurn).

skíði, n. sheath, = skeiðir, slíðrar.

SKÍÐI-JÁRN, n. 'sheath-iron', sword (drógu þeir ór skíði skíðijárn).

SKÍÐ-KJÁLKI, -SLETI, m. snow-sledge shaped like a snow-shoe.

skífa, f. slice (cf. 'brauð-skífa').

SKÍFA (-ĐA, -ĐR), v. to slice, cut into slices (mátti þar sjá hjálma skífða).

SKÍ-MAÐR, m. pretender, hypocrite.

SKÍNA (SKÍN; SKEIN, SKINUM; SKININN), v. to shine (veðr var fagrt,